

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 43. Quæ Concilium Papiense secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Aquilejensis, tum Arnoldus Archiepiscopus Moguntinus, Hartwicus Bremensis, Rainaldus Coloniensis, & Guimannus seu Wicmannus Magdeburgensis. Hi quatuor Archiepiscopi præsentibus erant, cum non nullis Suffraganeis suis. Archiepiscopi Vesuntionensis, Arelatensis, Lugdunensis, Viennensis, & Guido electus Episcopus Ravennatis missis solum Legatis consenserunt. Leguntur etiam nomina Episcoporum, Firmini, Ferentini, Mantuani, Bergomensis, & Faventini. Sed firmam fidem non adstruunt hæ subscriptiones, cum etiam legatur ibidem nomen Regis Angliæ, quem tamen paulo post videbimus hoc Concilium non recepisse, quemadmodum etiam Archiepiscopum Trevirensem, qui in itinere morbo retardatus literas excusatorias misit.

§. XLIII.

Quæ Concilium Papiense secuta sint.

Fridericus Imperator, data ad Eberhardum quoque Archiepiscopum Salisburgensem ejusque Suffraganeos epistola, in eo præcipue morabatur, quod, Hadriano Papa adhuc luce fruente, Rolandus Cancellarius contra se conjurasset, cujus rei argumentum afferebat in hunc modum: *Deliberantibus nobis, quid exorto Schismate faciendum esset,*

Radevic.
c. 69.

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

*esset, adsunt Archiepiscopus Tarentasia,
Abbatibus Claravallensis, Morimundensis
& decem alii, quasi a Deo missi, pacem
Mediolanensibus concedi rogantes. His
exposuimus mentem nostram; tumque
Mediolanum reversis, ut quid consilii civi-
bus esset, cognoscerent, illi respondent:
juramento nos Papæ & Cardinalibus
libere obligavimus, nos sine ipsorum con-
sensu cum Imperatore pacis condiciones
non esse inituros. Ac reponentibus Ab-
batibus: hodie Papæ amplius obligati non
estis, homini mortuo, iterum Mediola-
nenses: at fidem datam Cardinalibus &
nostrum juramentum servabimus. Fate-
tur deinde Imperator, Victori Papæ
objici, quod a minore Cardinalium parte
electus fuisset. Hæc epistola decima
quinta Februarii data est.*

c. 71.

*Eberhardus Episcopus Bambergensis,
qui apud Imperatorem versabatur, suo
quoque nomine Archiepiscopo Salisbur-
geni, quæ Papiæ acta essent, perscripsit.
Initio deliberationis, inquit, omnibus
ferme placebat, rem differendam esse, us-
que ad majorem hujus negotii cognitionem,
atque amplius Concilium; sed tandem præ-
valuit pars Victoris Papæ, ideo præcipue
quod conjuratio contra Imperium præces-
sisset. Itaque Dominum Victorem re-
cepimus, spe pacis permoti inter Sacer-
dotium & Imperium futura. Et inferius:
Nun-*

Nuncius Regis Francorum nomine Domini Sæcul. XII.
 sui promisit, ipsum neutrum esse receptu- A.C. 1160.
 rum, donec Legatis Imperatoris fuisset
 collocutus. Nuncius Regis Anglorum se
 idem cum Nuncio Francorum velle &
 idem nolle affirmavit. Archiepiscopi
 Arelatensis, Viennensis, Lugdunensis,
 & Vesuntinus per literas, & missos Le-
 gatos suos consenserunt. Trevivensis so-
 lus in illa Germaniæ parte dissentit, cujus
 Suffraganei nihilominus subscripserunt.
 Tu solus superes, cujus Suffragium ad-
 huc expectamus (*).

Henricus Præpositus Berchtolgaden- c. 72.
 sis quoque eadem in causa Archiepiscopo
 Salisburgensi scripsit, ex cujus epistola
 complura Concilii Ticinensis adjuncta
 memorabilia discimus. Patriarcha Aquile-
 jensis, inquit, & non nulli alii morem
 gesserunt, amore pacis in Imperio, salvo
 tamen Ecclesiæ Catholicæ iudicio. Epi-
 scopi Bambergensis, Passaviensis, & Ratis-
 bonensis Patriarchæ exemplum secuti sunt.
 Ceterum,

(*) Hos quoque Versiculos Eberhardo Salis-
 burgensi Eberhardus Bambergensis scripsisse
 traditur:

Jam cinis est, ubi Crema fuit. Quis, Papa
 futurus?

Catholici certant, & adhuc sub Iudice
 lis est.

Hist. Salisb.

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

*Ceterum, ut ea quæ acta sunt confirmen-
tur, in varias provincias Legati mittun-
tur, scilicet Archiepiscopus Colonienfis
in Franciam, Episcopus Viridunensis in
Hispaniam, & Pragensis in Hungariam.*
Imperator Fridericus præterea ad Reges
Angliæ, Daniæ, Bohemiæ & ad Manue-
lem Imperatorem Nuncios direxit.

t. 73.

Omnes hæ epistolæ ad Eberhardum
Archiepiscopum Salisburgensem datæ
sunt; is enim cum iter ingressus esset,
ad Concilium Papiense iturus, Vicentiæ
gravi morbo correptus, ibi morari &
deinde domum redire coactus est. Hic
Friderici Imperatoris Historia, a Rade-
vico, Canonico Frisingensi, scripta, at-
que ob acta, quæ inferuit, pretiosa,
clauditur. Guntherus quoque, qui
eandem historiam in suo Poemate *Liguri-
nus* versibus comprehendit, hic finem
scribendi fecit, videlicet sub initium
Schismatis Alexandri & Octaviani, cum
Imperator, capta Crema, Papiam in-
traffet.

*Act. Alex.
ap. Baron.*

Concilio Ticinensi soluto, Fridericus
Imperator mandata in omnibus ditioni-
bus, sibi subjectis, nempe in Italia &
in Germania publicari iussit; Episcopi
omnes Victorem Papam reciperent, nisi
in perpetuum proscribi vellent. Multi
potius sibi in exilium migrandum esse,
quam se Schismaticis consentire posse
existi-

existimarunt, quibus in variis Ecclesiis Sæcul. XII.
 Antipapæ cultores vi adhibita suffecti A.C. 1160.
 sunt. Unde turbæ immanes exortæ.
 Contra vero Alexander, postquam Fridericum sæpius hortatus fuisset, ut resisteret, eum Anagninæ solemniter ritu excommunicavit, in Cœna Domini, vigesima quarta Martii, anno millesimo centesimo sexagesimo, Episcopis & Cardinalibus suffragantibus. Simul etiam, pro antiqua Antecessorum suorum consuetudine, omnes illos, qui fidem huic Principi jurassent, a vinculo Sacramenti absolvit. Ita quidem loquitur, qui vitam Alexandri scripsit. Sed ex Historia Ecclesiastica didicimus, hanc consuetudinem non fuisse Gregorio VII. antiquiorem, qui eam ante annos octoginta introduxerat. Nec legimus, quemquam in Romano Imperio post hanc excommunicationis sententiam segnius quam antea Friderici mandata exsecutum fuisse, aut ullum mortalium dubitasse, an legitimo jure Imperium teneat (*).
 Alexander

Sup. Lib.
LXII. §. 29.

(*) Ex potestate absolvendi Subditos a juramento fidei præstito præsumeretur Romanum Imperium & Regnum Germaniæ Feudum esse Ecclesiæ Romanæ; de qua materia Natalis Alexander respondens ad Notas Religiosorum Censorum Tom. XIII. p. III. dicit: *Displicetne*
Hist. Eccles. Tom. XVII. A a Re-

Sæcul. XII. Alexander etiam excommunicationis
 A C. 1160. fulmen in Octavianum & conscios omnes
 secundo intorsit, atque ut mendacia ab
 ipsis undique sparsa dilueret, Legatos
 in multas provincias misit.

§. XLIV.

*Religiosis Censoribus, quod Imperium Sædæ
 Apostolicæ Feudum non esse professus sit Adriano
 nus IV. idque ego fideliter & absque furore &
 exaggeratione narraverim? Voluntne Regna &
 Imperia sic a Papa donante pendere, ut nisi
 Papæ placuerit, nec Imperatores nec Reges sint,
 quibus Imperium & Regnum legitima electione
 vel successionis jure delatum est? Ab hac sen-
 tentia non sola facultas Parisiensis & Ecclesia
 Gallicana, sed Academicæ omnes Christianæ &
 Ecclesiæ omnes cum Romana communicantes,
 immo & ipsa Romana Ecclesia abhorrent. Bel-
 larmini quidem Libros de Romano Pontifice sub
 Sixti V. Pontificatu proscriptos a Romanis
 Censoribus notum est, & in Librorum pro-
 hibitorum Indicem relatos, quod indirectam
 duntaxat potestatem Summo Pontifici in tem-
 poralia Regum tribuisset, directam vero in
 eorum Regna auctoritatem & dominium
 negasset. Sed post Sixti V. obitum nullam
 proscriptionis hujus habitam rationem, &
 Eminentissimos Dominos Cardinales tanti Viri
 libros ex Indice librorum prohibitorum ex-
 punxisse certum est, ut referunt P. Fulgatus
 & Silvester a Petra Sancta S. J. in vita
 Cardinalis Bellarmini.*